

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3058/2020
03.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Момчило Ковачевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства привреде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1304/2019 од 10.07.2020. године, на седници одржаној 03.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 1304/2019 од 10.07.2020. године и пресуда Основног суда у Нишу П1 1217/16 од 08.11.2018.године, тако што се одбија тужбени захтев, којим је тражено да се поништи као незаконито решење тужене о престанку радног односа бр. .. од 25.01.2016. године, да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада, као и да се обавезе тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 155.250,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1217/16 од 08.11.2018.године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито решење тужене о престанку радног односа бр. .. од 25.01.2016. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоца врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 155.250,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1304/2019 од 10.07.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законом прописаних ревизијских разлога.

Испитијући побијану одлуку применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је са Агенцијом за приватизацију дана 14.06.2006.године засновао радни однос на неодређено време, на радном месту ... у Регионалној канцеларији У складу са Одлуком о максималном броју запослених на неодређено време у систему државних органа, систему Јавних служби, систему АП Војводина и систему локалне самоуправе за 2015.годину, на основу Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору, тужени је спровео поступак рационализације броја запослених, јер је требало смањити број запослених са постојећих 185 на 178. Дана 25.12.2015.године, тужени је донео Одлуку о усвајању Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Агенцији за приватизацију бр. ../2015 од 25.12.2015.године, чији је текст приложен уз одлуку и чини њен саставни део, којим је стављен ван снаге раније важећи Правилник о систематизацији од 12.11.2015.године. Одлуком од 28.12.2015.године спроведена је анкета међу запосленима о спремности за споразумни престанак радног односа, на коју се тужилац није изјаснио, па је Одлуком Агенције од 15.01.2016.године, утврђен број запослених којима престаје радни однос у процесу рационализације од укупно 18 у оквиру регионалних канцеларија у Нишу, Крагујевцу, Краљеву и Новом Саду уз исплату одговарајуће отпремнине. Тужиоцу је престао радни однос решењем о отказу уговора о раду од 25.01.2016.године закључно са 31.01.2016. године, због организационих промена у Агенцији које су довеле до гашења Регионалне канцеларије ..., услед којих је престала потреба за његовим радом. Агенција за приватизацију је престала са радом дана 01.02.2016. године у складу са одредбом члана 31. став 7. Закона о изменама и допунама Закона о приватизацији („Службени гласник РС“ бр. 112/2015), а њен правни субјективитет, права и обавезе, предмете, опрему, средства за рад, архиву и запослене распоређене на пословима приватизације, тржишта капитала и контроле извршавања уговорних обавеза, преузело је Министарство привреде Републике Србије.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су усвојили тужбени захтев, закључујући да је решење о отказу уговора о раду донето на темељу Правилника који није произвео правно дејство, с обзиром да за исти није прибављена сагласност оснивача и да након доношења није објављен на огласну таблу Агенције, због чега није ступио на снагу, те није могао имати правно дејство на права, обавезе и одговорност тужиоца.

Врховни касациони суд налази да се основано ревизијом тужене указује да се наведени закључак судова заснива на погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 176. тачка 5. Закона о раду („Службени гласник РС“ 24/05...75/14) прописано је да запосленом престаје радни однос независно од његове воље и воље послодавца у случају престанка рада послодавца, у складу са законом.

Наиме, тужиоцу је престао радни однос независно од његове воље и воље послодавца из разлога престанка рада Агенције за приватизацију, у смислу одредбе члана 176. тачка 5. Закона о раду. Агенција за приватизацију, Регионална канцеларија ..., у којој је тужилац радио престала је да постоји у складу са посебним законом којим је изричито наведено да Министарство привреде као државни орган, није следбеник

агенције. Престанак рада агенције је последица која је наступила независно од воље послодавца и воље тужиоца као запосленог, након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о приватизацији, којим је одређено који послови, односно који запослени се преузимају (преузети су извршиоци који су били распоређени на пословима приватизације, тржишта капитала и контроле извршења уговорних обавеза) у складу са одредбом члана 31. став 7. Закона о изменама и допунама Закона о приватизацији.

Чланом 31. Закона о изменама и допунама Закона о Приватизацији („Службени гласник РС“ бр. 112/15) прописано је између осталог да ће се о извршењу обавеза Агенције за приватизацију, преузетих у складу са овим законом старати министарство надлежно за послове привреде, изузев послова који су у функцији заступања у поступцима пред судовима, арбитражама, органима управе и другим надлежним органима у којима је Агенција за приватизацију имала положај странке или умешача, покренутим до 01.02.2016.године, које преузима Агенција за вођење спорова у поступку приватизације коју ће основати Влада РС у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона. Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, даном почетка рада преузеће од Агенције за приватизацију права и обавезе, предмете, опрему, средства за рад, архиву, који су у функцији заступања у поступцима, као и запослене распоређене на пословима заступања, док ће Министарство надлежно за послове привреде преузети од Агенције за приватизацију права и обавезе, предмете, опрему, средства за рад и архиву који су у функцији обављања послова утврђених овим законом, као и запослене распоређене на пословима приватизације, тржишта капитала, контролу извршења уговорних обавеза. Запосленима у Агенцији за приватизацију који не буду преузети престаје радни однос, даном престанка рада Агенције за приватизацију, уз исплату отпремнине у року од 30 дана од дана престанка радног односа у складу са законом којим је утврђено смањење броја запослених у јавном сектору. На права, обавезе и одговорности, те зараде директора и запослених у Агенцији за приватизацију, примењују се одредбе закона о раду. На наведено упућује Закон о јавним агенцијама (Сл. Гласник РС бр. 18/2005, 81/2005).

Из напред наведеног произилази да је оспорено решење туженог законито, односно да је донето у складу са Законом о раду, Законом о изменама и допунама Закона о приватизацији и Законом о јавним агенцијама. У конкретном случају, тужиоцу као запосленом у Агенцији за приватизацију престао је радни однос због престанка рада Агенције за приватизацију и њеног саставног дела Регионалне канцеларије ..., са даном 31.01.2016.године. Приликом одлучивања Врховни касациони суд је имао у виду да тужилац одлуку о отказу уговора о раду побија из разлога неоправданости доношења одлуке, којом је угашена Регионална канцеларија ..., што не може бити предмет оцене суда. Неправилности у поступку доношења Правилника о систематизацији, на којима је заснована оцена нижестепених судова о незаконитости оспореног решења о отказу, није од значаја у ситуацији када је радно место тужиоца укинато Одлуком Агенције од 15.01.2016. године, након чега је дошло и до гашења Регионалне канцеларије ... у којој је тужилац био запослен, да би доношењем Закона о изменама и допунама Закона о Приватизацији и сама Агенција за приватизацију престала са радом. Дакле, основ престанка радног односа тужиоца, нису одредбе Правилника, већ одлуке донете на основу наведених закона, којима су укинати послови на којима је тужилац радио.

Из наведених разлога, имајући у виду и чињеницу да је тужиоцу, сагласно члану 158. Закона о раду, исплаћена отпремнина, овај суд је применом члана 416. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић